

PARAFIA

U JEZUSA I MARYI

29 STYCZNIA 2023

CENA – OFIARA (CO ŁASKA)

Nr 04 (1311)
rok XXIX

4. NIEDZIELA ZWYKŁA

I czyt.: **So 2, 3; 3, 12-13**

Psalm: **146, 6c-10**

II czyt.: **1 Kor 1, 26-31**

Ewangelia: **Mt 5, 1-12a**

ŚWIĘTO KONSEKROWANYCH

Kochani Parafianie!

Przed nami Święto Ofiarowania Pańskiego. To dzień obchodzony z inicjatywy św. Jana Pawła II jako Światowy Dzień Życia Konsekrowanego. Niewprawy lektor zamiast słowa „konsekrowani” przeczyta „konserwowani”. To błąd, ale nie tak wielki. Bo konsekrowani są po to, aby konserwować, czyli chronić nasz świat przed zepsuciem i zapomnieniem o Bogu.

Nasz Arcybiskup Wiktor przypomina w związku z tym w specjalnym komunikacie, że w naszej archidiecezjalnej wspólnotie aktualnie posługują siostry zakonne z 24 zgromadzeń. Dwa nowe zgromadzenia żeńskie Sióstr Kapucynek Najświętszego Serca Jezusa i Sióstr Jadwiżanek Wawelskich rozpoczęły posługę w archidiecezji w minionym roku. Obok żeńskich zgromadzeń służą w naszym lokalnym Kościele księża i bracia z 11 zgromadzeń zakonnych męskich. Są w panoramie naszego śląskiego Kościoła obecne kobiety z 11 instytutów świeckich, dziewice i wdowy konsekrowane oraz jedno stowarzyszenie życia apostołskiego. (...) Chcemy w święto Ofiarowania Pańskiego dziękować Bogu za piękno życia konsekrowanego i prosić o nowe powołania do takiego życia”.

Na terenie naszej parafii żyją i posługują Siostry Szkolne de Notre Dame, które prowadzą przedszkole, a siostra Daniela posługuje jako katechетка w SP 11 i jako organistka. Dziękujemy siostram za to, że są z nami i współtworzą naszą

parafialną wspólnotę! Pamiętajmy także o klaryskach z Hajnówki, o Misjonarkach Bożej Miłości (kalkutkach), o franciszkanach z Panewnik, o katowickich oblatach i dominikanach. Prośmy Boga o nowe powołania do życia oddanego całkowicie Bogu!

Ks. Tomasz Jaklewicz – Wasz Proboszcz

DWIE GÓRY – JEDNA DROGA

1 ■ Osiem błogosławieństw to początek Kazania na Górze. To programowa mowa Jezusa. Wszystko się spełni w Jego życiu, każde z tych błogosławieństw. Trzeba zobaczyć łączność między Górą Błogosławieństw a górą Golgotą. Kluczem jest krzyż, błogosławieństwa opisują Ukrzyżowanego. Wspinając się na górę śmierci, Jezus stał się doskonale ubogi (był nagi i samotny), doświadczył smutku (patrz trwoga Getsemani), ciszy (nie mógł już prawie nic powiedzieć), pragnął sprawiedliwości (daremnie walczył o nią przed Żydami i Piłatem, wołał z krzyża: „Pragne”), okazał się doskonale miłosierny, Jego serce pozostało czyste, wolne od nienawiści, wprowadzał na świat pokój, biorąc na siebie całe ludzkie zło, urażano Mu, fałszywie oskarżano, prześladowano aż po okrutną śmierć. Prawdziwą Górą Błogosławieństw stała się Golgota. Tam cała bieda człowieka, wszelkie przekleństwo ludzkiego losu zostały zamienione w błogosławieństwo.

2 ■ Jeśli połączymy te dwie ewangeliczne góry ze sobą, zobaczymy drogę, którą proponuje nam Jezus. Usłyszymy Jego najgłębsze: „Pójdź za Mną”, które oznacza zgodę na swój krzyż. Dzięki Jezusowi „krzyż nie jest zewnętrzną męczarnią, ale wewnętrzną drogą człowieka do siebie samego i do Boga” – podkreśla kard. Ratzinger. I dodaje: „Jeśli ktoś nie chce na nią wejść i chce pozostać niejako w prostocie początku, to popada w infantyлизм, w niedojrzałość. Jeśli ktoś odmawia pójścia tą drogą i pozostaje na powierzchni, co w naszych czasach umożliwiają techniki unikania cierpienia, które w zręczny sposób omijają wszystko, co mogłoby być trudne, ten mija się z samym sobą, z głębią rzeczywistości – a na końcu zostaje mu tylko zniechęcenie, gorycz pustego życia”.

3 ■ Każde z błogosławieństw kończy się obietnicą nowego życia. Bóg się zatroszczy o wszystkich ubogich, smutnych, cichych, prześladowanych, spragnionych. Krzyż jest drogowskazem ku zmartwychwstaniu. Ale tzw. nagroda wieczna przychodzi jako dar. Owszem, idziemy ku tej nagrodzie z nadzieją. Dźwigamy nasze krzyże, ufając Bogu i Jego obietnicy. Ale obiecane pocieszenie przyjdzie nie tyle jako zapłata za pracę, ile raczej jako dar przewyższający nasze zasługi i wyobrażenia. Krzyż nie jest negacją życia, oznacza wielkie „tak” powiedziane ziarnu, które musi w nas obumrzeć, aby wydać plon. Krzyż nie jest czymś, co nas niszczy, ale czymś, co dźwiga nas ku niebu. Jest to droga dojrzewania do najgłębszego życia. Każdy z nas ma nieco inne powołanie, swoją drogę dojrzewania, która jednak zawsze ma formę oczyszczania z tego, co zbędne, i robienia miejsca dla Boga. Takie podejście do życia uwalnia od obaw o przyszłość, od lęków o własne sukcesy czy niepowodzenia. „Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie”. To ostatnie zdanie Ewangelii jest jak światło schroniska położonego na górze, na którą się wspinamy. Widzimy je z oddali, pośród ciemności, ale to światełko dodaje siły, by nie ustać w drodze.

Ks. Tomasz Jaklewicz

Pani Elżbieto, dziękujemy!

Elżbieta Bienek 8 stycznia br. obchodziła 85. rocznicę urodzin. Nic nie wskazywało na to, że będą to jej ostatnie urodziny w gronie najbliższej rodziny. Odeszła do wieczności nagle w ubiegłą niedzielę 22 stycznia br. w Godzinie Miłosierdzia po odmówieniu Koronki. Jej pogrzeb odbył się w piątek 27 stycznia; została pochowana na cmentarzu przy ulicy Sienkiewicza.

Śp. Elżbietę pożegnała nie tylko najbliższa rodzina, ale także grono przyjaciół z parafii i członkowie Żywego Różańca Świętego, do którego od wielu lat należała. Każdy dzień – jak tylko zdrowie pozwalało – zaczynała od porannej Mszy świętej w naszym parafialnym kościele. I z tego umiłowania Eucharystii wszyscy ją najbardziej zapamiętamy. Zawsze identyfikowała się z naszą wspólnotą. Gdy była młodsza starała się wspomagać aktualnych księży proboszczów w działalności charytatywnej. Wiadomo, że działalność ta jest fundamentem życia wspólnotowego. Świadectwem, jakie obok życia sakramentalnego daje wspólnota parafialna swojej wierze jest bowiem realizacja przykazania miłości bliźniego, przede wszystkim w stosunku do jej członków znajdujących się w potrzebie. Elżbieta Bienek przez wiele lat należała do Parafialnego Zespołu Charytatywnego i była jego aktywnym członkiem. Była również zelatorką Żywego Różańca Świętego przy naszej parafii, który od kwietnia 2002 roku należy do Jasnogórskiej Rodziny Różańcowej. Modlitwą różańcową ogarniała wszystkie parafialne sprawy. Zawsze można było liczyć na jej pomoc, czego również osobiście doświadczyłam. Troskliwie opiekowała się swoim zięciem Maciejem w czasie jego kilkuletniej choroby nowotworowej – wspomagając córkę Bożenę. Traktowała go jak syna i bardzo głęboko dotknęła ją jego przedwczesna śmierć. Ze swoim mężem Janem co roku 15 sierpnia dziękowała Bogu i Maryi Wniebowziętej za kolejną rocznicę zawarcia sakramentalnego związku małżeńskiego. Zamawiała te msze z dużym wyprzedzeniem. Przeżyli razem 62 lata! W ostatnim czasie dużo uwagi poświęcała schorowanemu mężowi nie zważając na własne niedomagania. Pozostanie we wdzięcznej pamięci swoich najbliższych i naszej parafialnej wspólnoty. Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie!

Śp. Elżbieta Bienek (fot. arch. BA)

Krystyna Kajdan

Od drzwi do drzwi, czyli mini-podsumowanie kolędy

W naszej diecezji nie dostaliśmy żadnych odgórnych zaleceń co do kolędy, więc każdy duszpasterz samodzielnie decydował o jej formie. Po dwóch latach przerwy zdecydowaliśmy się powrócić do tradycyjnej kolędy zgodnie z sugestią Rady Parafialnej, a dokładniej większości jej członków. Rozpoczęliśmy ją tradycyjnie już w Adwencie. Szliśmy od domu do domu pukając do każdych drzwi. W innych parafiach duszpasterze albo całkowicie zrezygnowali z kolędy zastępując ją tzw. kolędowymi mszami albo odwiedzano tylko tych, którzy zgłosili chęć przyjęcia wizyty duszpasterskiej. Oczywiście wielu duszpasterzy przeprowadziło tradycyjne kolędy. Ilu? Trudno powiedzieć, ale na moje wyczucie było tak mniej więcej w połowie parafii naszej diecezji.

W sumie wyruszyliśmy na 65 tras kolędowych plus cztery podczas kolędy dodatkowej. Dodam skromnie, że czempionem, gdy chodzi o ilość był proboszcz, który pokonał 24 trasy. Tuż za nim uplasował się ks. Tomek wyruszając na 23 trasy, nieraz tuż po zajęciach w szkole. W pozostałych trasach pomogli nam ks. Marek, ks. Stefan Czermiński i ks. Rafał Skitek, za co jestem im ogromnie wdzięczny. Podziwiam energię i radość, z jaką kolędował nasz senior – ks. Stefan.

Przyjęto nas w sumie 1077 mieszkań lub domów (na ogólną liczbę około 4 tys.). Co trzeba statystycznie pomnożyć przez statystyczne 2, aby uzyskać liczbę osób, z którymi mieliśmy przyjemność się spotkać. Podczas poprzedniej kolędy, czyli tej przed covidem, odwiedziliśmy 1396 mieszkań. Mamy więc spadek o 23 proc. O taki sam procent, mniej więcej, spadła liczba uczestników niedzielnej Mszy św., czyli pandemia spowodowała wykruszenie się jakiejś 1/5 katolików z praktyki wiary.

Wiele osób dziwiło się brakiem ministrantów. No cóż, mamy ich tylko dziewięciu. Nieraz odpowiadałem żartobliwie, że ministranci to gatunek ginący. Ogólne wrażenie nasze jako duszpasterzy było bardzo pozytywne – w tym sensie, że to były dobre spotkania. Usłyszeliśmy wiele ciepłych słów pod naszym adresem. Zwracaliście uwagę, że nasz kościół stał się bardziej przytulny, domowy. Trudno było jednak nie odnieść wrażenia, że nasza parafia się starzeje. Dzieci lub młodzież na kolędzie to był rzadki rarytas. Wiele nastoletniej młodzieży, nawet w rodzinach wierzących, zrezygnowało z katechezy. Jak przekazać wiarę młodemu pokoleniu? Nie bardzo wiedzą zarówno rodzice, jak i duszpasterze. Zauważaliśmy sporo mieszkań opustoszałych lub wynajmowanych. Spotkaliśmy także

Ukraińców, którzy bywali zaskoczeni a czasem byli przygotowani przez sąsiadów; prosili także o błogosławieństwo. Tradycyjnie parafianie żyjący na obrzeżach deklarują, że chodzą na Msze niedzielne do sąsiednich świątyń. Taka już jest specyfika wielkowiejskich parafii.

Ciekawym doświadczeniem była kolęda na nowym osiedlu na ul. Rzepakowej 4. Administracja zezwoliła na wywieszenie ogłoszenia o kolędzie, ale po kilku minutach zostały one zdjęte. Jest tam w sumie 500 mieszkań. Drzwi otworzyły nam rodziny w 43 mieszkaniach. To na ogół młode małżeństwa, często już z dzieckiem. Co z pozostałymi? Człowiek czuje się trochę jak intruz stojąc przy domofonie i dzwoniąc po kolei do mieszkań. Bywało, że cała klatka była na „nie”.

Dziękujemy za wszystkie spotkania. Choć krótkie, to jednak jest to zawsze jakaś forma budowania więzi. Bywały oczywiście rozmowy dotyczące spraw najgłębszych. Dziękujemy za wspólną modlitwę. Dziękujemy za złożone ofiary. Przeznaczmy je na wymianę instalacji odgromowej kościoła. Niestety czeka nas także wymiana instalacji CO na probostwie. To już piąta zima, podczas której dopada nas awaria ogrzewania. Samo życie.

Podsumowując, uważam, że tradycyjna kolęda ma sens. Jest to jakaś forma przypomnienia ludziom o Bogu, o Kościele. W naszym coraz bardziej zsekularyzowanym mieście konieczne są jakieś formy budzenia sumienia. Wierni chodzą do kościoła przez cały rok, a ten raz w roku ksiądz przychodzi do nich, aby przypomnieć, że Kościół to nie tylko budynek, ale to ludzie żyjący blisko Jezusa w codzienności. Jesteśmy już jako wierzący katolicy w mniejszości, ale zawsze mamy szansę być ewangelicznym zaczynem.

Ks. Tomasz Jaklewicz

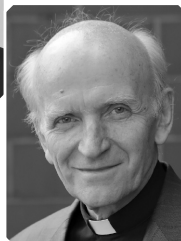
**Ks. proboszcz
Tomasz Jaklewicz**
(fot. arch. parafii)

**Ks. Tomasz
Klikowicz** – wikariusz
(fot. arch. parafii)

**Ks. prałat
Marek
Gancarczyk**
(fot. arch. parafii)

**Ks. Stefan
Czermiński**
(fot. arch. Domu
św. Józefa)

Ks. Rafał Skitek
(fot. Roman Koszowski)

Ogłoszenia duszpasterskie

4. NIEDZIELA ZWYKŁA

(29 stycznia 2023 r.)

WPROWADZENIE DO LITURGII:

WEwangelii usłyszymy dziś osiem błogosławieństw. Jezus wypowiedział je podczas tzw. Kazania na Górze. Dziś nas także zaprasza, byśmy dążyli na wyżyny człowieczeństwa szlakami wyznaczonymi przez błogosławieństwa.

Kolekta dzisiejsza przeznaczona jest na pokrycie kosztów ogrzewania kościoła. Dziękujemy za każdą ofiarę.

1. W czwartek 2 lutego obchodzimy Święto Ofiarowania Pańskiego. Na Mszach o 8.00 i 18.00 będziemy święcić świece. Po mszy porannej będzie nabożeństwo o powołania z racji pierwszego czwartku. Kolekta tego dnia będzie przeznaczona na zakony kontemplacyjne. W zakrystii są jeszcze do nabycia gromnice.
2. Święto Ofiarowania jest obchodzone w Kościele jako świątowy dzień życia konsekrowanego. W związku z tym nasz Arcybiskup zaprasza osoby konsekrowane na uroczystą Mszę do katedry o 12.00. „Równocześnie proszę wszystkich diecezjan, by tego dnia modlitewna pamięć o osobach konsekrowanych była obecna we wszystkich parafiach, szczególnie zaś tam, gdzie one żyją i posługują” – pisze nasz pasterz. Pamiętajmy w modlitwie zwłaszcza o Siostrach Szkolnych de

Notre Dame posługujących w naszej parafii oraz o siostrach klaryskach z Hajnówki, które modlą się za naszą parafię.

3. W pierwszy piątek lutego po Mszy o 8.00 nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Tego dnia wspominamy św. Błażeja. Po Mszach będziemy udzielać specjalnego błogosławieństwa, w którym prosimy o ochronę przed chorobami gardła. W sobotę adoracja Najświętszego Sakramentu od 17.00 do 18.00 i okazja do spowiedzi świętej.
4. W pierwszą sobotę miesiąca odwiedzamy naszych chorych z sakramentami. Prosimy ich zgłaszać w zakrystii lub w kancelarii.
5. W przyszłą niedzielę kolekta będzie na potrzeby archidiecezji. Podczas Mszy św. o godz. 10.30 zostaną poświęcone świece dzieci pierwszokomunijnych. Zapraszamy dzieci z rodzicami.
6. W tym tygodniu modlimy się za mieszkańców ulicy Kępowej.
7. W dzisiejszym Gościu Niedzielnym znajdziemy dodatek opisujący walkę Jana Pawła II z nadużyciami w Kościele. To odpowiedź na bezpodstawne zarzuty stawiane papieżowi w mediach.
8. Wszystkim uczestnikom liturgii życzymy Bożego błogosławieństwa.

Módlmy się za siebie wzajemnie...

W tygodniu od 29 stycznia do 4 lutego 2023 roku modlimy się za mieszkańców ulicy **KĘPOWEJ**.

W szczególny sposób pamiętamy o chorych, wiekiem osłabionych, o samotnych i tych, którzy się źle mają oraz o zmarłych, którzy kiedyś mieszkali przy tej ulicy. Niech nasza modlitwa będzie dla nich umocnieniem oraz źródłem obfitych darów Bożej Opatrzności.

Porządek nabożeństw 29 stycznia do 5 lutego 2023 r.

4. NIEDZIELA ZWYKŁA 29.01

- 7.30** W intencji Anny z okazji rocznicy urodzin, z podziękowaniem za otrzymane łaski oraz prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej
- 9.00** Za ++ Tadeusza Kowala i Annę Natkańczyk – o radość życia wiecznego
- 10.30** Za ++ Martę i Walentego Romańczyków oraz za ich ++ dzieci i ++ z rodziny – o radość życia wiecznego
- 12.00** W intencji Bartosza z okazji 40. rocznicy urodzin, z podziękowaniem za otrzymane łaski i prośbą o dalszą opiekę Bożą
- 18.00** Za + Fabiana Delić (rocznica śmierci) oraz za ++ rodziców i rodzeństwo – o dar życia wiecznego w niebie

PONIEDZIAŁEK 30.01

- 8.00** Za ++ Ernę i Antoniego Barygę oraz za + Magdalenę Myśliwczuk – o radość życia wiecznego
- 18.00** Za + męża Witolda Mykałę oraz jego ++ rodziców Helenę i Stanisława – o dar życia wiecznego

WTOREK 31.01

WSPOMNIENIE ŚW. JANA BOSKO, prezbitera

- 8.00** Za + Teresę Musioł – o radość życia wiecznego
- 18.00** W intencji małżonków Idy i Alberta z okazji rocznicy ślubu, z podziękowaniem za otrzymane łaski i prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo i zdrowie, także dla ich dzieci

ŚRODA 01.02

- 8.00** W intencji Urszuli i Ignacego z okazji urodzin i imienin, z prośbą o Boże błogosławieństwo i zdrowie
- 18.00** Za + Barbarę Sitko – o radość życia wiecznego

CZWARTEK 02.02**ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO**

- 8.00** W intencji Marii z okazji urodzin i imienin oraz jej najbliższej rodziny, z podziękowaniem za otrzymane łaski i prośbą o Boże błogosławieństwo i zdrowie
- 18.00** Za + tatę Stanisława (3 miesiące po śmierci) – o radość życia wiecznego

PIĄTEK 03.02**WSPOMNIENIE ŚW. BŁAŻEJA,
biskupa i męczennika**

- 8.00** W intencji chorych członków Żywego Różańca Świętego i ich rodzin, z prośbą o łaskę zdrowia i opiekę Maryi
- 18.00** W intencji Barbary z okazji rocznicy urodzin, z podziękowaniem za otrzymane łaski i prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo i zdrowie

SOBOTA 04.02

- 8.00** Za ++ członków Żywego Różańca Świętego – o radość życia wiecznego
- 18.00** Za ++ Norberta Dytkowicz, Franciszka i Józefa Kadelę oraz Zdzisława Lipińskiego – o radość życia wiecznego

5. NIEDZIELA ZWYKŁA 05.02

- 7.30** Za + Edwarda Zaleskiego (rocznica śmierci) – o dar życia wiecznego
- 9.00** Za + Józefa Orczyk (rocznica śmierci) – o radość życia wiecznego
- 10.30** Za + Stanisławę Kostian (rocznica urodzin), za męża Kazimierza oraz za ++ rodziców i rodzeństwo z obu stron – o radość życia wiecznego
- 12.00** W intencji dzieci przyjmujących chrzest święty, ich rodziców i chrzestnych oraz za roczne dziecko: Wojciecha Hermana
- 18.00** Za ++ Marię i Józefa Mizia oraz za + Agnieszkę Mizia – o radość życia wiecznego

KANCELARIA PARAFIALNA czynna:

- w poniedziałek i środę od 17.00 do 18.00,
- we wtorek od 8.45 do 10.00,
- w czwartek od 18.45 do 20.00,
- w piątek od 8.45 do 10.00.

W sprawach pilnych dotyczących np. pogrzebu, wezwania do chorego proszę dzwonić na probostwo, **tel. nr 32 2518 660.**

Kancelaria usytuowana jest w budynku probostwa przy ulicy Przyklinga 12.

Tygodnik wydawany przez Parafię pw. Najśw. Imion Jezusa i Maryi.

Adres dla korespondencji: 40-551 Katowice, ul. Przyklinga 12, tel. 32 251 86 60.

Strona internetowa: **www.parafiabrynów.pl** email: **brynów.jm@katowicka.pl**

Redaguje kolegium.

Nr konta bankowego: ING BANK ŚLĄSKI – **71 1050 1214 1000 0090 3186 9135**